

ת"פ 60153/07/12 - מדינת ישראל נגד מ' ב'

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 60153-07-12 מדינת ישראל נ' ב'
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
מ' ב'

01 יולי 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד גל וולף

גזר דין

נגד הנאשם הוגש ביום 31.7.12 כתב אישום הכולל בחובו שני אישומים בהם מיוחסות לנאשם שתי עבירות של איומים כלפי בת זוגו בשני מועדים שונים. בדיון שהתקיים לפני ביום 7.10.13, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של איומים כלפי בת זוגו. בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן, לקבלת תסקיר, אשר יבחן בין היתר הארכת מאסר מותנה החל על הנאשם. התביעה הודיעה כי במידה והתסקיר יהיה חיובי מבחינת העדר צפי למסוכנות, חרטה, הפנמה, לקיחת אחריות, שיתוף פעולה עם שירות המבחן לרבות השתלבות בטיפול אם יומלץ, אי פתיחת תיקים חדשים ושירות המבחן ימליץ על הארכת המאסר המותנה, תסכים התביעה להארכתו. אם התסקיר יהיה שלילי באחד הפרמטרים הללו הטיעון יהיה פתוח.

אכן, כתב האישום תוקן באופן שהאישום השני שנכלל בכתב האישום בוטל, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שעובדותיו יפורטו להלן, והופנה לשירות המבחן.

הנאשם הודה לפיכך כי ביום 30.3.12 סמוך לשעה שלוש וחצי אחר הצהריים נכנס לחדר השינה בביתו והחל לריב עם בת זוגו. תוך כדי כך, שאל הנאשם את בת זוגו אם היא בגדה בו. בת זוגו השיבה בשלילה. משכך, גידף הנאשם את בת זוגו והניף לעבר פניה את ידו. משום הנפת יד זו, ייחסה לו התביעה עבירה של איומים, הנאשם הודה בכך והורשע בביצוע עבירת איומים.

בעקבות הסדר הטיעון וההחלטה להפנות הנאשם לשירות המבחן התקבלו שני תסקירים. התסקיר הראשון הוגש סמוך לפני הדיון שהתקיים ביום 17.2.14. על פי התרשמות שירות המבחן, עולה כי הנאשם למעשה אינו מפנים חומרת מצבו

עמוד 1

ובמיוחד אינו מפנים דפוסי התנהגותו האלימים, וממילא גם מביע התנגדות לטיפול רלבנטי. שירות המבחן המליץ למעשה להשית על הנאשם עונש מוחשי ומרתיע, ואף כי אין ההמלצה נוקבת באופן מפורש הכוונה היא למאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה העומד ותלוי נגד הנאשם.

בדיון שהתקיים לפני ביום 17.2.14 ביקש הנאשם והתביעה הסכימה לקבל תסקיר נוסף בטרם ייגזר עליו עונש מאסר. הנימוק לכך הוא הרצון לבחון שנית האם אכן הנאשם אינו מפנים פוטנציאל האלימות הטמון בו כנגד בת זוגו ושמה אין מקום להשתלב בהליך טיפולי.

גם מהתסקיר השני שהוגש עובר לדיון שהתקיים לפני ביום 9.6.14 עולה כי הנאשם מביע עמדה ברורה כי אין הוא זקוק להליך טיפולי אלא סבור הוא כי יש בכוחו להתמודד עם מצבי תסכול ומתח ונעדר הוא מאפיינים אלימים. כמו כן, ציין הנאשם כי מאז המקרה בגינו עומד הוא לדיון, חל שיפור ביחסים ובתקשורת בינו לבין אשתו, שקשור בשיפור במצבם הכלכלי ומעבר למגורים בבית חמותו אותה הוא רואה כגורם תומך ומסייע מבחינה רגשית וכלכלית. שירות המבחן בחן כל הנסיבות, העובדות ונתונים הרלבנטיים: אלה המהווים גורמי סיכון כגון הקושי של הנאשם להפנים התנהלותו האלימה, העדר מודעות לצורך בטיפול, כמו גם העובדה כי בעבר נדון בגין אלימות כלפי אשתו, ובין היתר נגזר עליו עונש מאסר שלא היה בו כדי להביא לשינוי בהתנהלות הנאשם, לעומת אלה, ציין שירות המבחן התרשמותו כי לנוכח אי פתיחת תיקים חדשים, דיווחי הנאשם ואשתו כי יחסיהם תקינים וכי חלה התמתנות ורגיעה ביחסים הזוגיים, ובמיוחד דיווחי אשת הנאשם המתלוננת כי אין אירועים אלימים מצד הנאשם ומבחינה זו חל שיפור ניכר ביחסו והתנהלותו של הנאשם, מצא שירות המבחן להמליץ על הארכת המאסר המותנה.

בטיעוני התביעה לעונש, מצאה התביעה לדחות המלצת שירות המבחן. לטענה של התביעה, האמור בתסקיר הוא שלילי, ומשום שאין הוא עומד בכל הפרמטרים שהציבה התביעה, הרי למרות האמור בתסקיר באשר לשיפור הניכר ביחסי בני הזוג, עתרה להפעיל המאסר המותנה ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל באופן שתקופת המאסר תהיה למשך 6 חודשים שייבחן ריצויים בעבודות שירות וכן עונשים נלווים.

בא כוח הנאשם עתר לאמץ המלצות שירות המבחן. למעשה הפנה לאמור בתסקיר באשר להתמתנות ביחסים שבין בני הזוג, אי פתיחת תיקים, השינוי שחל בהתייחסות הנאשם כלפי בת זוגו, המתלוננת, והעיקר ככל שבית המשפט ישית על הנאשם עונש מאסר גם אם ירוצה בעבודות שירות יהיה בכך כדי להסיג אחור, השיפור שחל ביחסי בני הזוג.

איני מקבל גישת התביעה לעונש. גישה זו, הינה דוגמתית שאין בה ראייה נכונה של הענישה הפלילית בתחום המיוחד בו אנו עוסקים, עבירות אלימות בין בני זוג. תחום זה הינו, לדעתי, תחום מיוחד במסגרת שיקולי הענישה הפליליים, ונדמה כי על התביעה ובמיוחד התביעה המשטרתית, להשתחרר מהחרדה האוחזת בה, כל אימת שעוסקים אנו בענישה בתחום זה. נדמה כי החרדה באה משום החשש פן טל על התביעה האחריות למקרה של אלימות קשה בין בני זוג, בסמוך או בעת קיומם של הליכים פליליים. ראוי לשקול במידה ובאופן יחסי ונכון כל מקרה לגופו.

אכן, על פי העבר ובמיוחד עברו הפלילי של הנאשם, לפיו ביום 6.4.11 נדון הנאשם בבית משפט השלום ברמלה בתיק פלילי 2148/08 לעונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים וכן לעונשי מאסר על תנאי. עוד יש לציין כי בית המשפט השלום ברמלה, על פי המוסכם בין הצדדים הורה על הפעלת שני מאסרים מותנים וגזירת עונש מאסר בפועל נוסף באופן חופף. עונש זה הושת על הנאשם בגין אלימות שגילה כלפי אשתו. משמע, הנאשם גילה בעבר אופיו האלים כלפי אשתו, עונש המאסר לא הרתיעו, ויתירה מזו, עונש המאסר המותנה שהושת עליו, בין היתר בגין עבירת איומים לא היה בו כדי להרתיעו.

המסקנה שמצאה התביעה מכול אלה היא להתעלם מאמור בתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד בתסקיר השני, הממליץ על הארכת המאסר המותנה לנוכח מצב היחסים בין בני הזוג, והעדר מסוכנות כפי שמצא שירות המבחן, של הנאשם כלפי בת זוגו.

ככל שבתיקון 113 לחוק העונשין עסקינן, דהיינו העונש ההולם בגין עבירת איומים בנסיבות של אדם המניף ידו לעבר אשתו, בלי מעשה אלים אחר - הא ותו לא, ובהתעלם מנסיבות שאינן קשורות לעבירה כגון, עבר פלילי או מאסר מותנה החל על הנאשם, שכידוע אין באלה כדי לקבוע המתחם, הרי שמתחם העונש הוא בין מאסר על תנאי לבין מאסר לתקופה קצרה ביותר שיש ותרוצה בעבודות שירות.

במקרה דנן, הודה הנאשם בהזדמנות ראשונה, נטל אחריות למעשיו, ואף כי סבור הוא שאין במעשה האיום הנ"ל, שאגב, אינו ברף חומרה גבוה, כדי להצביע על מסוכנותו ועל הצורך בטיפול שיקומי, הרי שהעונש הראוי הוא מאסר על תנאי, או בלשון שלילה לא מאסר בפועל.

אני סבור כי האמור והמומלץ בתסקיר שירות המבחן הוא ראוי ונכון. אני סבור כי יש במקרה זה כדי לחרוג מן הכלל שאת המאסר המותנה יש להפעיל, וכי יהיה זה מוצדק להאריכו. על פי האמור בתסקיר, כיום היחסים בין בני הזוג תקינים, המתלוננת אינה מביעה חשש ופחד מהנאשם, המשפחה כיום על מסלול חיים חיובי, ומצאה נתיב כלכלי חיובי בעבודת הנאשם. מאסר בעבודות שירות, שכידוע ימנע עבודת הנאשם למשך 6 חודשים, ויהיה בו כדי פגיעה כלכלית דווקא במתלוננת ובילדיה, אינו הולם ואינו נכון.

אשר על כן, אני מקבל המלצת שירות המבחן.

אני מורה על הארכת המאסר המותנה למשך 6 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פלילי 2148/08 מבית משפט השלום ברמלה על פי גזר דין מיום 6.4.11, למשך שנתיים ימים.

אך משום הוראת החוק לגבי הטלת עונש בתיק הנוכחי, אני גוזר על הנאשם קנס מתון שהרי הקנס הוא הטלת עונש למעשה על המתלוננת ומשפחת הנאשם. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 200 ש"ח או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 3.8.14.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה